

koydular. Sare hatun bundan sonra Hacer'i kıskanmaya başladı. Sonunda İbrahim'e:

"Bu ikisini gözümün önünden götür, artık ben böyle yaşayamam" dedi. İbrahim (Aleyhisselam) çaresiz çocuğu ve Hacer'i alarak nereye gideceğini bilmeden yol almaya başladı.

Sonra Cebrail'in işaretiyle onları Mekke'ye götürdü. İssız bir yere bırakıp gitti. Hacer arkasından:

"Bizi böyle İssız bir yerde kime bıra kıyorsun" deyince İbrahim: "Allah'a" dedi.

Hacer:

"Madem öyle, O bize bakar, sen dön" dedi.

Hacer hatunla İsmail, şimdi zezemin bulunduğu o yerde konak ladılar. Yemekleri ve içecekleri tükenince, Hacer ana ne yapacağını bilemedi. Bebeği susuzluktan ağlıyordu.

Belki su bulurum ümidiyle Safa dağının üzerine çıkıp etrafa baktı. Sonra Merve dağına çıktı. İkisinin arasında koşarak yürüdü.

İsmail ise bir yandan ağlıyor, bir yandan da ayağını yere vuruyor du. Ayağını son kez yere vurmasıyla yerden su fıskırdı.

Hacer Hatun ise hüznü bir şekilde oğlunun yanına geldi. Suyu görünce telaşlanarak suya 'zem zem' (dur dur) dedi ve eliyle etrafını çevirdi ve böylece zezem suyu çıkmış, ana oğul suya kanmıştı.

Öte taraftan İbrahim (Aleyhisselam) onları görmek istedi ve Sare'-den izin alarak yanlarına gitti ve onları ziyaret etti. Daha sonra her yıl gelir, onları görür ve giderdi.

Yıllar önce İbrahim, Allah'tan bir erkek evlat istemiş, onu kurban edeceğini adamıştı, ama İbrahim (Aleyhisselam) bu adağını unuttu. Bir ara rüyasında kendisine bu adağı hatırlatıldı.

İbrahim (Aleyhisselam) adağını yerine getirmek için oğlu İsmail'i annesinden alarak dağa doğru yola çıktı.

İblis, onun samimiliğini görünce kahroldu. Vesvese vermek için ilk Hacer'e geldi ve ona "Kocan oğlunu öldürmeye gidiyor" dedi. O da "Bu Allah'ın emri ben ona uyarım, sen iblissin" dedi, yerden bir taş alarak ona attı. Şeytanın gözü kör oldu.

Ondan bir ümit bulamayan İblis, bu kez küçük İsmail'e geldi ve "babam seni öldürmeye götürüyor" dedi. Çocuk:

"Biliyorum sen İblissin. Eğer babam bir şey yapıyorsa, bunu yalnızca Allah'ın emri diye yapıyordur" dedi ve yerden taş alarak şeytana attı.

İblis, bu sefer İbrahim (Aleyhisselam)'a geldi ve onu bu emirden men etmeye uğraştı. O da onun İblis olduğunu bildi ve bir taşda o attı. Ve İblis eli boş döndü.

Sonunda bir yere geldiler, İbrahim (Aleyhisselam) bir taşın üzerine oğlunu yatırdı, gözlerini mendille bağladı. Bilediği bıçağını çıkarıp İsmail'in boynuna sürttü, fakat bıçak kesmedi, bir daha denedi yine kesmedi. Bıçağı taşa çaldı, taş parça parça oldu.

O böyle bıçakla uğraşırken, Cebrail "**Allahu Ekber, Allahu Ekber**" diyerek gökten yere indi.

Onun böyle koçla geldiğini gören İbrahim hemen "**La ilahe ilallahu vallahu ekber**" dedi. Oğluna dönerek:

"Göğe bak" dedi. İsmail Cebrail'i ve koçu görünce "**Allahu Ekber ve lillahil hamd**" dedi. İşte her kurban öncesi bu tekbirler sün-net oldu. Sonra, koçu yatırıp ayaklarını bağladılar ve onu kestiler.

İsmail (Aleyhisselam)'ın vefatı: İbrahim (Aleyhisselam)'ın ölümünden sonra İshak (Aleyhisselam) kardeşi İsmail'in yanına geldi. Allah her ikisine de peygamberlik nasip etti.

İsmail (Aleyhisselam)'ı Allah, Amelika denilen putperest bir kavme peygamber olarak gönderdi. İnsanları 50 yıl hak dine davet etti. Ne vakit yaşı yüzyediye ulaştı, o vakit ölüm geldi ve onu annesi Hacer validenin yanına gömdüler.

İSMAİL (Aleyhisselam)'IN VEFATI

İbrahim (Aleyhisselam)'ın ölümünden sonra İshak (Aleyhisselam) kardeşi İsmail'in yanına geldi. Allah her ikisine de peygamberlik nasip etti.

İsmail (Aleyhisselam)'ı Allah, Amelika denilen putperest bir kavme peygamber olarak gönderdi. İnsanları 50 yıl hak dine davet etti. Ne vakit yaşı yüzyediye ulaştı, o vakit ölüm geldi ve onu annesi Hacer validenin yanına gömdüler.